

In de nacht van 31 oktober op 1 November raasde een storm met windkracht 10 over met name het noorden van Nederland. Op het netvlies blijven de paarden die op een kwelder bij Marrum door het water waren ingesloten, auto's die bij Lauwersoog in het water terecht kwamen en een schip dat in Noordpolderzijl op de wal belandde. Hoe hebben Oog en Plaat dit natuurgeweld doorstaan?

Gevolgen najaarsstorm

Tijdens de BAKR-vergadering van 3 November vloog een helikopter van Rijkswaterstaat boven het wadengebied om de gevolgen van de storm vanuit de lucht op te nemen. Voorzitter Tilma belde tijdens de vergadering met de bemanning voor een rechtstreeks verslag.

Veel afslag

De eerste opmerking uit de helikopter: "Op Rottumeroog is nog maar een heel klein beetje groen te zien!" Verder wordt gemeld dat op beide eilanden enkele tientallen meters zijn afgeslagen door de noordwester storm. Ook lijken de eilanden door het water behoorlijk te zijn 'uitgevlakt'; wat dat betekent voor de (gemiddelde) hoogte moet nog worden onderzocht. De zandhaken aan de noordkant van Rottumerplaat zijn wel intact gebleven. Aan de westkant van Rottumeroog is veel puin bloot gespoeld.

Ooggetuige

Janny Mulder en Egbert Bakker waren de week van de storm op Rottumeroog om alles daar winterklaar te maken. Later in de week kwam ook Bert Corté. Dus ook maar even met Egbert gebeld voor een ooggetuigeverslag. De eerste vraag was natuurlijk of ze niet bang waren geweest. "Dat viel reuze mee", antwoordde Egbert nuchter. "Het water stond ongeveer anderhalve meter onder de duintoppen. Dus de woning werd niet echt bedreigd, maar je kon er wel bijna met een boot naar toe varen. Dat kijkt wel erg vreemd! Bovendien was de golfslag op het eiland natuurlijk niet zo hoog als op zee."

De toestand op het eiland lijkt misschien erger dan het is, aldus Egbert. "Het zand is waarschijnlijk niet weg, maar wel uitgevlakt. Het duurt

natuurlijk wel een tijd voordat de oude situatie terug is. Ook de begroeiing is niet weg, althans de wortels niet." Over afslag zegt Egbert:

"Langs de hele noordzeekant van Oog is tien tot vijftien meter afgeslagen. De nieuwe duintjes, die waren ontstaan op de plaats van de doorbraak in 1998, zijn goeddeels weer verdwenen. Dat geldt ook voor de duinvorming aan de westkant van het eiland. En al het puin aan die kant is aan de oppervlakte gekomen."

Ook is Egbert na de storm op Plaat geweest. "Het oude Westerduin is nu helemaal verdwenen. De nieuwe duintjes op de noordwesthoek zijn voorzover ik uit de verte kon zien grotendeels uitgevlakt. Verder is ook van de stuifdijk veel afgeslagen. Van de woning tot de gobimatten onge-

veer één meter, maar meer naar de grote slenk toe is er wel vijftien meter verdwenen. De duinen zijn daar nog ongeveer tien meter breed. Om een idee te geven van de waterstand: bij de bungalow was het vloedmerk precies boven op de bult bij de ingang naar de garage." Egbert besluit met de woorden: "Janny zei van tevoren nog dat ze nog wel eens een storm op het eiland wilde meemaken. Nou, die heeft ze gehad!"

Dick Spijker

Op pagina 16 een aantal luchtfoto's van Rijkswaterstaat en foto's van Oog gemaakt door Staatsbosbeheer. Met zeer veel dank voor deze snelle service!! Meer foto's zeer binnenkort op onze website. !

Zee bedreigt Boschplaat op Terschelling

De Noordkaap op de Boschplaat van Terschelling wordt opnieuw door de zee bedreigd. Het twaalf meter hoge bakken werd in 2004 nog naar een veiliger plek verhuisd, maar nu dreigt het historische dagmerk voor de zeevaart wederom door de golven te worden verzwolgen.

Burgemeester Jurrit Visser vreest dat zijn eiland het straks zonder het natuurgebied De Boschplaat moet stellen. In het kader van het dynamisch kustbeheer onderhoudt Rijkswaterstaat de kustlijn alleen nog tussen paal 2 en paal 26. Visser wil het kustbeleid ter discussie stellen. In de afgelopen periode snoepte de zee twee kilometer van de plaat aan de oostzijde van Terschelling af.

„En bij de storm van 1 november is er ook weer gigantische afslag geweest", zegt Jan Kees Smit van

Rijkswaterstaat. De rijksdienst gaat morgen de Boschplaat op om na te gaan hoeveel zand er precies is verdwenen. „De Cupidopolder gaat nu weer heel snel van ons af", weet Smit. „Wat er de afgelopen vijftien, twintig jaar bij aan is gekomen, pakt de natuur nu weer terug." Rijkswaterstaat had voorheen zestien medewerkers op Terschelling gestationeerd. Nu zit er niemand meer op het eiland. Smit zelf staat nu nog voor een klein deel op de loonlijst van Rijkswaterstaat. Vanaf 2007 is hij voor honderd procent in dienst van de gemeente. „Je merkt bij calamiteiten zoals vorige week dat het heel moeilijk is om zo'n eiland vanaf de wal te besturen. Op Schiermonnikoog moest iemand van Rijkswaterstaat met de reddingboot naar het eiland worden overgezet."

*Leeuwarder Courant
6 november 2006*